

ефективного розвитку інноваційного ринку та підтримання високого рівня конкурентоспроможності на внутрішніх і зовнішніх ринках шляхом постійного впровадження технічних і технологічних новинок, що дають змогу в майбутньому забезпечити формування інноваційної стратегії розвитку підприємств.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс].- Режим доступу:<http://www.ukrstat.gov.ua/>

УДК 336.225.531

Стадник М. В.

здобувач кафедри податкової політики,

Національний університет державної фіскальної служби України

Концепція податкових витрат у контексті корпоративного оподаткування: досвід Австралії

Концепція адміністрування податкових пільг з позиції податкових витрат (далі – ПВ) на сьогодні є широко використовуваним явищем у світовій податковій практиці. Подібну тенденцію можна пояснити рецесією економік більшості країн і спробами держав стимулювати процеси накопичення та інвестування засобів в розширене відтворення капіталу.

Цікавим для вивчення особливостей адміністрування пільг з податку на прибуток підприємств є досвід Австралії. В Австралії Звіт про ПВ (*Tax Expenditures Statement*) публікується щорічно, починаючи з 1980 року, коли його вперше було включено до бюджетних додатків протягом 1980-1991 рр. Перший Звіт про ПВ, який вважався окремим документом було опубліковано у жовтні 1986 року, а з 1998 року опублікування щорічного Звіту стало законодавчо визначеним. Так, відповідно до ст. 12 та 16 Закону «Про чесність бюджету» 1998 року, даний Звіт повинен [1, ст. 12]:

- бути сформований як окремий казначейський документ у межах щорічної бюджетної документації;
- містити дезагреговану інформацію про існуючі ПВ;
- містить розрахунок ПВ на бюджетний рік та наступні 3 роки.

Інформація про ПВ подається з використанням єдиного алгоритму, який на прикладі окремої податкової пільги з податку на прибуток підприємств наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Алгоритм подання інформації про ПВ з податку на прибуток підприємств у австралійському Звіті про ПВ [2, с. 47]

В.4. Податок на репатріацію та податкові пільги при виплаті дивідендів закордонних благодійних установ							
Загальні державні послуги – міжнародні відносини та економічна допомога (\$ млн)							
2013-14	2014-15	2015-16	2016-17	2017-18	2018-19	2019-20	2020-21
*	*	*	*	*	*	*	*
Тип податкової пільги: Звільнення від оподаткування				Код пільги в попередньому звіті: В.4			
Достовірність оцінки: Не визначено							
Почато дії пільги: 1971				Кінець дії пільги: не визначено			
Законодавча норма: Параграф 128В(3)(аа) Закону про оподаткування прибутку 1936 р.							
Примітка: Відсотки та дивіденди, отримані деякими закордонними благодійними установами, звільняються від податку на прибуток підприємств. Це звільнення застосовується лише тоді, коли установи звільняються від сплати податку у своїй країні							

З табл. 1 можна побачити, що інформація про податкову пільгу у Звіті про ПВ складається з чотирьох блоків, зокрема:

- наведення загальної інформації про пільгу: код та її назва;
- визначення економічної ознаки (категорії), до якої належить пільга;
- наведення довідкової інформації, що визначає термін дії, тип, код пільги у попередньому Звіті, законодавчу норму та достовірність оцінки (не визначена, дуже низька, низька, нижча середнього, середня, висока).

Останнє має на увазі, що ряд оцінок залежить або від прогнозів дохідності капіталу, або від прогнозів індивідуальної поведінки на основі цих доходів від акціонерного капіталу. Ці елементи важко оцінити і, як правило,

вони нестабільні з року у рік. Також інформативними є примітки, які описують особливості надання тієї чи іншої податкової пільги.

Разом з тим потрібно сказати, що не всі ПВ оцінено у Звіті про ПВ. Саме за відсутності алгебраїчного вираження податкової пільги у Звіті у колонці відповідного бюджетного року проставляється «*», що означає «оцінка недоступна» Прикладом є інформація, наведена в табл. 1.

Так, податкові пільги з податку на прибуток підприємств, що визначаються відповідно до австралійського законодавства як ПВ відносяться до категорії В– прибуток від комерційної діяльності, яка налічує 80 пільг, Також окремою категорією Е наводяться ПВ з податку на приріст капіталу, сплаченого як фізичними так і юридичними особами. Якщо провести паралелі, то в українському законодавстві даний податок відсутній, а оподаткування таких операцій відбувається у межах податку на прибуток підприємств. Однак більшість пільг з податку на приріст капіталу в австралійському законодавстві надаються саме фізичним особам.

Цікавим у вивченні австралійського досвіду стало і те, що ПВ поділено на позитивні та негативні, останні з яких мають окремі ознаки ПВ та є дестимулюючими. Так, негативні податкові витрати (*negative tax expenditures*) виникають тоді, коли джерело доходу або вид економічної діяльності оподатковується при умовах, які підвищують рівень податкового навантаження, тим самим приховано збільшуючи податкові надходження до бюджету (наприклад, В.75 «Звільнення від оподаткування НДДКР»).

Отже, вивчення досвіду Австралії є цікавим у тому, що кожна податкова пільга має так би мовити «паспорт», у якому деталізовано її особливості. Також цікавим є поділ ПВ на позитивні та негативні, що робить використання даної концепції більш комплексним. Однак вагомим мінусом ж те, що для більш ніж половини податкових пільг з податку на прибуток оцінка стала недоступною, що безпосередньо впливає на достовірність аналізу та порівнянь.

Список використаних джерел:

1. Charter of Budget Honesty Act 1998:
<https://www.legislation.gov.au/Details/C2004A05333>.
2. Tax Expenditures Statement / The Australian Government the Treasury.
<https://treasury.gov.au/publication/2017-tax-expenditures-statement>.

УДК 364.32:346.6

Стецюк Т.І.

*к.е.н., доцент, доцент кафедри страхування,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Інноваційний розвиток медичного страхування: можливості та перспективи впровадження в Україні

Інноваційний розвиток висуває підвищені вимоги до соціального розвитку. Органи державної влади забезпечують виконання відповідної регулюючої функції щодо формування стійких економічних відносин в рамках національної інноваційно-інвестиційної системи. Держави в умовах активізації інноваційного механізму розвитку економіки, має стимулювати фінансування розвитку галузі охорони здоров'я. Вона виконує функції гаранта стабільності забезпечення якісною своєчасною медичною допомогою.

Комплексність заходів стимулювання інноваційного розвитку має відчуватися у всіх ланках суспільного життя, в т.ч. і в охороні здоров'я. Дослідження законопроектів та реформ, які відбуваються в Україні у галузі охорони здоров'я, фокусуються на інноваційних напрямках впровадження обов'язкового медичного страхування. «Основами законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» передбачено обов'язкове медичне страхування як форма соціального захисту населення щодо охорони здоров'я, пов'язана з компенсацією витрат громадян на медичне обслуговування.